

Dosar nr. 517/89/2011

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VASLUI
SECȚIA CIVIL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 465C/A

Ședința publică de la 24 Octombrie 2011

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE ELENA-GABRIELA AIONIȚOAI
Grefier VIVIANA-MIHAELA IFRIM

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant SC ERMINI BRUNO SRL, cu sediul în Vaslui, str. Traian, bl. 227, parter, jud. Vaslui și pe pârâții MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE și STATUL ROMÂN PRIM MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE, ambii cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE VASLUI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VASLUI, ambele cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și COMISIA CENTRALĂ FISCALĂ DIN CADRUL ANAF BUCUREȘTI, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal DECLINAT.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă numitul Ursu C. reprezentant al reclamanta SC ERMINI BRUNO SRL, cu delegație de reprezentare la dosar, lipsă fiind pârâții.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier arătându-se că: nu se solicită judecata și în lipsă, prin serviciul registratură reclamanta depune relațiile solicitate de către instanță al termenul anterior, iar cauza este la al doilea termen de judecată după repunerea pe rol.

S-au citit și verificat actele și lucrările de la dosar, după care; nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul la dezbateri părții prezente.

Reprezentantul reclamantei, a vând cuvântul arată că și menține concluziile formulate la termenul din 12.09.2011, mai puțin cu excepția inadmisibilității invocată de Ministerul Finanțelor Publice pe care solicită să fie respinsă. În consecință solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

S-au declarat dezbaterile închise, după care s-a trecut la deliberare, când;

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ introdusă de reclamanta S.C.Ermini Bruno SRL cu sediul in Vaslui ,str Traian, bl 277, parter, jud. Vaslui,

prin reprezentant legal, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, cu sediul în București bd-ul Apollodor nr 17, Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, DGFP Vaslui, cu sediul în Vaslui, str Ștefan cel Mare, nr 56, jud. Vaslui, AFP Vaslui cu sediul în Vaslui, str Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și Comisia Fiscală Centrală din cadrul ANAF.

La data de 01.03.2011, pe rolul Tribunalului Vaslui, s-a înregistrat dosarul cu nr. 517/89/2011, declinat de către Tribunalul București, având ca obiect contestare acte fiscale.

În cererea adresată inițial Tribunalului București, la data de 10.11.2009, reclamanta a solicitat

a)-Anularea Rapoartelor Fiscale nr.3500, 3501 și 3499 din 27.07.2009.

b)AnulareaDeciziilor de Impunere nr.750/29/07/2009;nr748/29/07/2009;nr749/29/07/2009, privind „obligațiile de plata suplimentare ” stabilite de organul fiscal.

c) Anularea Deciziei nr 751/29/07/2009 privind nemodificarea bazei TVA.

d)-Anularea deciziei nr 54/19/10/2009 a DGFP Vaslui ca fiind netemeinică, nelegală, și abuzivă.

e)- obligarea la recunoașterea deductibilității tva-ului în suma de 23.900 lei și a tva-ului în suma de 8.911 lei, care în mod nelegal au fost recunoscute ca fiind deductibile în conformitate cu art 134 și următoarele Cod Fiscal.

f)- obligarea pârâților la returnarea impozitului pe profit aferent anului 2005, plătit și nedatorat ca urmare a nefinalizării tranzacției în sensul că în luna martie 2006 datorită neplății produselor livrate s-au returnat produsele prin stomare.

g)- anularea tuturor formelor de executare inițiate în cauza ca urmare a abuzurilor mai sus menționate.

Reclamanta a depus, pentru dovedirea acțiunii, toate actele menționate.

Reclamanta a invocat excepția de nelegalitate a rapoartelor de inspecție fiscală și a deciziilor de impunere, a căror anulare o solicită prin prezenta acțiune.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice Vaslui a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, arătând faptul că în urma controlului fiscal efectuat la societatea reclamantă, s-au încheiat trei rapoarte fiscale, două fiind parțiale, iar al treilea privind toate contribuțiile la bugetul consolidat al statului.

În urma controlului fiscal, au fost stabilite obligații de plată suplimentare.

Arată pârâta că acțiunea reclamantei este netemeinică și nelegală și solicită respingerea acesteia.

La dosar pârâții Ministerul Finanțelor Publice și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice au formulat întâmpinări în care au invocat excepția lipsei calității procesuale pasive în raport de obiectul acțiunii pe motiv că în raport

de pretențiile reclamantei nu au nici o obligație legală și nu există raporturi obligaționale stabilite cu reclamanta și cu celelalte autorități publice din județul Vaslui - Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui și Administrația Finanțelor Publice - Vaslui.

S-a invocat și excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei Fiscale Centrale din cadrul ANAF, precum și lipsa calității de reprezentant a Ministerului Finanțelor Publice, pentru Statul Român.

Ministerul Finanțelor a invocat și excepția inadmisibilității acțiunii, având în vedere că nu există parcursă procedura prealabilă, față de Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția autorității de lucru judecat, arătând că prin sentința civilă nr. 223/20.08.2010 a Tribunalului Vaslui a fost respinsă excepția de nelegalitate a Rapoartelor de inspecție fiscală și a deciziilor de impunere, emise de DGFP Vaslui

Analizând actele și lucrările dosarului, potrivit art. 137 C.pr. civ. instanța va analiza cu prioritate excepțiile invocate de părți.

Astfel cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de către pârâții Administrația Finanțelor Publice Vaslui, Ministerul Finanțelor Publice, Statul -prin Ministerul Finanțelor Publice și Comisia Fiscală Centrală - prin ANAF, instanța apreciază că este întemeiată și o va admite.

Actele contestate de către reclamantă au fost emise de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, iar celelalte părți chemate în judecată în calitate de pârâți nu au emis nici unul din actele contestate și nici nu are competența de a soluționa contestația îndreptată împotriva actelor indicate de reclamantă.

Pentru motivele anterior expuse, va fi admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a acestor pârâți și va fi respinsă acțiunea în contradictoriu cu ei, ca fiind îndreptată împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă.

Cu privire la excepția lipsei calității de reprezentant a Ministerului Finanțelor Publice, pentru Statul Român, instanța apreciază că se impune admiterea acesteia, motivat de faptul că pentru a avea calitate procesuală, trebuie să existe o identitate între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecării, iar pe altă parte, trebuie să existe o identitate între persoana pârâtului și cel obligat în același raport juridic.

Participarea Ministerului Finanțelor Publice, în nume propriu sau în calitate de reprezentant al Statului Român este strict reglementată, iar în materia contenciosului administrativ, raportat la obiectul acțiunii de față, nu Ministerul Finanțelor sau Comisia Fiscală Centrală au calitatea de entități emitente ale actelor administrative care fac obiectul judecării.

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 37 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954, Statul nu răspunde pentru obligațiile organelor și celorlalte instituții de stat...dacă acestea sunt persoane juridice. De asemenea, nici una din aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.

Cu privire la excepția inadmisibilității acțiunii, ca urmare a parcurgerii procedurii prealabile, invocată de către Ministerul Finanțelor Publice, instanța o va respinge, deoarece reclamanta s-a adresat cu contestație, potrivit normelor de procedură fiscală, autorității emitente a actelor contestate.

Analizând excepția autorității de lucru judecat invocată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, instanța observă că această excepție a fost invocată referitor la faptul că prin sentința nr. 223/20.08.2010 a Tribunalului Vaslui, rămasă irevocabilă, prin constatarea nulității recursului, s-a respins excepția de nelegalitate a actelor fiscale emise de pârâtă.

Văzând sentința invocată, precum și excepția de nelegalitate invocată în prezenta cauză, instanța apreciază că nu există autoritate de lucru judecat, deoarece, potrivit art. 4 din Legea nr. 554/2004 rezultă că legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces pe cale de excepție din oficiu sau la cererea părții interesate.

Astfel, va fi respinsă excepția autorității de lucru judecat și instanța va analiza excepția de nelegalitate invocată de reclamantă cu privire, atât la rapoartele fiscale, care au stat la baza emiterii deciziilor de impunere, cât și cu privire la deciziile de impunere, care au stat la baza emiterii, ulterior, a deciziei nr. 54/19.10.2009, prin care a fost soluționată contestația.

În ceea ce privește rapoartele de inspecție fiscală întocmite de către DGFP Vaslui, acestea nu au calitatea de acte administrativ fiscale deoarece au natura juridică a unei operațiuni administrativ fiscale a cărei legalitate poate fi analizată doar în cadrul unei acțiuni în contencios fiscal în urma analizării actului administrativ fiscal cu care este în legătură directă, în speță, în urma analizării deciziilor de impunere la baza cărora au stat aceste rapoarte fiscale.

Cu privire la legalitatea deciziilor de impunere instanța constată că deciziile cuprind elementele stipulate de prevederile art. 43 Cod procedură fiscal, astfel poartă denumirea organului fiscal emitent, data emiterii, datele de identificare, obiectul impunerii, motivele de drept, sumele și semnătura persoanelor împuternicite de organul fiscal, ștampila organului fiscal emitent, posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația, creanța fiscală aferentă fiecărui tip de impozit sau taxă de emiterie.

Față de aceste considerente, instanța va respinge excepția de nelegalitate invocată de reclamantă, atât pentru rapoartele fiscale, cât și pentru deciziile de impunere.

Pe fondul cauzei, instanța reține că S.C.Ermini Bruno S.R.L. Vaslui a fost supusă unui control fiscal suplimentar, în anul 2009.

Anterior, prin Decizia de impunere nr. 556/06.11.2006, i s-au stabilit reclamantei obligații de plată, pe care aceasta le-a contestat, iar prin Decizia nr. 46/26.01.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, văzând că organul de inspecție fiscală nu a prezentat în mod explicit motivele de fapt și de drept care au condus la stabilirea obligațiilor de plată suplimentare, a desființat Decizia nr.

556/06.11.2006, pentru suma de 29.370 lei cu titlu de TVA în sumă de 23.900 lei și majorări de întârziere în sumă de 5.370 lei.

Prin Decizia nr. 46/2007, s-a stabilit ca organele fiscale să efectueze o nouă inspecție fiscală prin care să reanalizeze cauza pentru care suma contestată, având în vedere toate documentele și argumentele contestatoare, precum și prevederile legale în materie.

Deși prin această decizie s-a dispus reanalizarea cauzei, vizând aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, organul fiscal competent a reanalizat situația după aproape 3 ani.

Potrivit dispozițiilor Ordinului nr. 519/2005 al președintelui ANAF, privind instrucțiuni cu privire la soluționarea contestațiilor, obligația organului de inspecție fiscală era ca în termen de 3 luni de la emiterea Deciziei nr. 46, să efectueze o nouă inspecție fiscală prin care să reanalizeze situația.

Astfel, au fost încheiate rapoartele fiscale cu nr. 3499, 3500 și 3501 din 27.07.2009, iar în baza acestor rapoarte fiscale, s-au emis Deciziile de impunere cu nr. 748, 749, 750 și 751 din data de 29.07.2009.

Reclamanta a contestat potrivit Codului de procedură fiscală aceste decizii, iar prin Decizia nr. 54/19.10.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația împotriva Deciziei de impunere nr. 748/29.07.2009, pentru suma totală de 29.270 lei, reprezentând TVA - 23.900 și majorări aferente - 5.370 lei, a fost respinsă ca nemotivată de contestator, contestația împotriva Deciziei de impunere nr. 750/29.07.2009, a fost respinsă parțial - ca neîntemeiată - contestația împotriva Deciziei de impunere nr. 749/29.07.2009, a fost admisă parțial contestația împotriva Deciziei nr. 749/29.07.2009, fiind anulată în parte, această decizie, cu privire la suma de 5.492 lei, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA și a respins ca neîntemeiată contestația împotriva Deciziei nr. 751/29.07.2009, privind nemodificarea bazei de impunere.

Văzând decizia nr. 54/19.10.2009, dată în soluționarea contestației reclamantei împotriva deciziilor de impunere nr. 748, 749, 750 și 751 și împotriva rapoartelor fiscale care au stat la baza emiterii acestor decizii de impunere, respectiv rapoartele cu nr. 3499, 3500 și 3501 din data de 27.07.2009, instanța va admite în parte acțiunea reclamantei, în sensul anulării deciziei nr. 54/19.10.2009 și ca o consecință a acestei anulări, se va dispune anularea deciziei de impunere nr. 748/27.07.2009, precum și anularea raportului de inspecție fiscală nr. 3499/27.07.2009, deoarece această decizie a fost emisă în urma unui control fiscal efectuat după aproximativ 3 ani, după ce anterior, s-a impus prin Decizia nr. 46/2006, ca organul fiscal să efectueze o reanalizare a situației fiscale a reclamantei, situație ce putea fi reanalizată în termen de 3 luni.

Tot ca o consecință a anulării Deciziei nr. 54/2009, este și obligarea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, la a se pronunța asupra fondului contestației formulate de contestatoare, cu privire la deciziile de impunere

nr. 750 și 751 din 29.07.2009, deoarece contestația privindu-le pe acestea a fost respinsă ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de formă.

Având în vedere că față de decizia nr. 749/29.07.2009 a fost analizată contestația reclamantei și i-a fost admisă parțial, instanța va respinge anularea acesteia, deoarece consideră că pârâta a soluționat corect acest capăt de contestație.

Cu privire la anularea deciziei nr. 54/2009 și analizarea pe fond a contestației reclamantei cu privire la deciziile nr. 750 și 751, instanța reține faptul că, potrivit dispozițiilor art. 213 alin. 1 din Codul de pr. fiscală, „în soluționarea contestației, organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal.

Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei”.

Art. (4) al aceluiași articol prevede că, „contestatorul poate să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ-fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

Art. 206 alin. 1 din Codul de pr. fiscală reglementează „Forma și conținutul contestației”, prevăzând că aceasta trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept (lit. c) precum și dovezile pe care se întemeiază (lit. d).

Respingerea ca nemotivată a contestației, în condițiile în care reclamanta a făcut precizări cu privire la sumele contestate este nelegală, este o măsură drastică luată cu exces de formalism.

Instanța apreciază că există posibilitatea soluționării pe fond a contestației formulate, astfel încât va obliga pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui să se pronunțe pe fond, cu privire la deciziile de impunere nr. 750 și 751 din 29.07.2009.

Astfel, se vor respinge celelalte petite ale reclamantei, respectiv anularea deciziilor de impunere cu nr. 750 și 751, precum și a rapoartelor fiscale aferente, dat fiind faptul că în procedura administrativă, prin decizia nr. 54/2009, nu a fost soluționat fondul cu privire la aceste capete ale contestației.

De asemenea, se vor respinge și celelalte pretenții ale reclamantei privind obligarea parților la returnarea impozitului pe profit aferent anului 2005, platit și nedatorat ca urmare a nefinalizării tranzacției în sensul că în luna martie 2006 datorita neplății produselor livrate s-au returnat produsele prin stornare.

Se va respinge cererea reclamantei pentru plata cheltuielilor de judecată, ca nedovedită.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice Vaslui, a Ministerului Finanțelor Publice, a Statului Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, a Comisiei Fiscale Centrale, prin Agenția de Administrare Fiscală și în consecință;

Respinge acțiunea reclamantei S.C. Ermini Bruno S.R.L. Vaslui în contradictoriu cu acești pârâți, ca fiind introdusă împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă.

Admite excepția lipsei calității de reprezentant a Ministerului Finanțelor Publice pentru Statul Român.

Respinge excepția inadmisibilității pentru lipsa procedurii prealabile, invocată de Ministerul Finanțelor Publice.

Respinge excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui.

Respinge excepția de nelegalitate invocată de reclamantă, prin reprezentant.

Admite - în parte - acțiunea reclamantei S.C. Ermini Bruno S.R.L. Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Traian, bl. 227, parter, jud. Vaslui, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și în consecință

Anulează Decizia nr. 54/19.10.2009, dată în soluționarea contestației reclamantei împotriva deciziilor de impunere nr. 748, 749, 750 și 751 și împotriva rapoartelor de inspecție fiscală nr. 3499, 3500 și 3501 și în consecință.

Anulează decizia de impunere nr. 748/29.07.2009, precum și raportul fiscal nr. 3499/27.07.2009 care a stat la baza emiterii acestei decizii.

Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor să se pronunțe asupra fondului contestației formulate împotriva deciziilor de impunere nr. 750/29.07.2009 și 751/29.07.2009.

Respinge celelalte pretenții ale reclamantei.

Respinge cererea reclamantei pentru plata cheltuielilor de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 24.10.2011.

Președinte,
ELENA-GABRIELA
AIONIȚOAI

Grefier,
VIVIANA-MIHAELA
IFRIM

[Handwritten signatures of the court officials]